

Anjeun Langgeng

Kuring ngadoa ka Gusti yén anjeun tiasa percanten kana bebeneran ieu, sabab Gusti ieu nyiptakeun manusa, dicobaan dina sagala hal, tapi anjeunna ogé disatujuan, sabab anjeunna nurut ka Gusti dina sagala hal, dugi ka maot, anu anjeunna meunang hirup deui: anjeunna gugah tina maot sareng janten kasalametan saha waé anu iman.

Anjeun Langgeng

Dimana anjeun bakal angkat ka kalanggengan?

Ieu patarosan anu sakedik terang kumaha ngajawabna, tapi Alkitab nunjukkeun dimana lalaki bakal indit nalika aranjeunna asup ka kalanggengan. Upami manusa terang yén Isa ngan ukur Pangéran sareng Juru Salamet na, langkung-langkung, upami anjeunna percaya yén Isa Al Masih nyaéta Putra ti Allah anu hirup, sabab dina kalanggengan Anjeunna mangrupikeun Gusti, nanging, anjeunna nyingkirkeun kamuliaanna sareng janten daging (manusa), tunduk kana karep anu sami sareng lalaki, nanging henteu dosa; anu maot kusabab halangan perpisahan anu aya diantara Gusti sareng manusa (dosa) sareng naék dina dinten katilu, éta pasti yén jalma sapertos kitu dina kalanggengan bakal aya salamina dina komuni anu lengkep sareng Gusti.

Nanging, upami anjeun henteu percanten kana bebeneran anu ditepikeun di luhur, bakal aya anu salawasna dijauhkeun ti Gusti.

Gusti nyiptakeun manusa janten bagian tina proyék anu anjeunna mantepkeun dina dirina, sareng sabab Gusti anu Langgeng, manusa moal tiasa samentawis, nyaéta, dipareuman dina hiji poé, ku alatan éta, Gusti masihan anjeunna sababaraha hal tina

dirina (napas) kahirupan “Sareng Gusti Allah nyiptakeun manusa tina lebu bumi, sareng napas kana liang irung na napas hirup; sareng manusa didamel nyawa anu hirup ”(Kaj. 2: 7).

Napas kahirupan anu dipimilik ku manusa langsung ti Gusti, Anu Langgeng, moal lami deui pareum, tetep salamina.

Sateuacan nyiptakeun manusa, Gusti nyiptakeun bumi sareng, saatos nyiptakeunana, masrahkeun kakawasaanana pikeun:

“Saurna Gusti Allah nyarios, Hayu urang ngadamel manusa sakumaha gambar urang, siga rupa urang; sareng marentah lauk di laut, sareng manuk-manuk langit, sareng sato-sato ingon, sareng sadaya bumi, sareng unggal réptil anu ngalir di bumi “(Kaj. 1:26).

Teras anjeunna nyiapkeun tempat anu pikaresepeun pikeun cicing lalaki éta:

“Sareng PANGERAN Allah melak kebon di Eden, di beulah wetan; sareng anjeunna nempatkeun ka dinya lalaki anu anjeunna jadian. Sareng Gusti Allah ngadamel unggal tangkal tumuh tina bumi, anu pikaresepeun ku panon sareng raoseun kanggo tuang; sareng tangkal kahirupan di tengah kebon, sareng tangkal pangetahuan anu hadé sareng anu jahat ”(Kaj. 2: 9).

Lalaki resep perawatan sareng silaturahmi sareng Gusti:

“Sareng PANGERAN Allah ngadawuh, Henteu hadé pikeun manusa nyorangan; Kuring bakal ngajadikeun anjeunna pembantu anu cocog pikeun anjeunna. Janten nalika Pangéran Allah nyiptakeun ti bumi unggal sato galak di sawah sareng unggal manuk di langit, anjeunna nganteurkeun ka Adam, ningali anjeunna sakumaha anu disebutna; sareng naon waé anu disebut Adam saumur hirup, éta namina “(Kaj. 2:18 -19).

“... dimana ayana Roh Gusti, aya kabébasan” (2Co 3:17), sareng sapertos anu diarepkeun, Gusti masihan kabébasan pikeun

manusa: "Sareng Gusti Allah maréntahkeun ka manusa, saurna, Anjeun kedah tuang kalayan bébas tina sakumna tangkal di kebon ..." (Kaj. 2:16).

Sareng anjeunna nunjukkeun anjeunna hirup sareng maot: hirup kedah nurut ka anjeunna, nyaéta manusa bakal tetep ngahiji sareng Gusti, sabab Gusti hirup, sareng maot bakal henteu taat ka anjeunna, kusabab henteu patuh bakal ngakibatkeun pisah sareng Gusti, nyaéta maot.

"Tapi anjeun moal tuang tina tangkal pangetahuan anu hadé sareng anu jahat; pikeun dinten anjeun tuang tina éta, anjeun pasti bakal maot "(Kaj. 2:17).

Pikeun parafrasa: Salami Adam henteu tuang tina tangkal pangetahuan ngeunaan anu hadé sareng anu jahat anjeunna bakal ngahiji sareng Gusti (hirup), upami anjeunna tuang, anjeunna bakal papisah sareng Gusti (maot). Tekadna jelas: entong tuang supados anjeun tiasa hirup!

Naha anjeun tiasa ningali cinta sareng paduli Gusti pikeun manusa dina bagian-bagian Alkitab ieu?

Nanging, Adam henteu merhatoskeun, sabab nalika oray nyarios: 'Pastina anjeun moal maot' (Kaj. 3: 4), anjeunna percanten ka oray sareng tuang buahna. Sareng saha éta oray? Anjeunna mangrupikeun malaikat anu bongkok anu kaleungitan kapamingpinanna tepat kusabab anjeunna hoyong pisan naon anu diusulkeun ku Gusti dina dirina sareng manusa bakal janten bagian ti éta. Tingali naon anu dirancang ku malaikat ieu:

"Kuring bakal naék dina luhur méga, sareng kuring bakal janten sapertos Anu Maha Suci" (Nyaéta 14:14).

Tapi, tingali naon anu diusulkeun ku Gusti ka manusa:

"Sareng Allah ngadawuh, Hayu urang ngadamel manusa dina gambar urang, siga rupa urang ..." (Kaj. 1:26).

Iblis henteu hoyong janten lalaki, tapi hoyong sasaru

Gusti, sabab sasaruanaanana bakal ngajantenkeun anjeunna langkung ageung tibatan malaikat

“Sareng anjeun nyarios dina jero haté anjeun, kuring bakal angkat ka surga, saluhureun bintang-bintang Gusti kuring bakal naékkeun tahta kuring, sareng dina gunung jamaah kuring bakal linggih di sisi kalér” (Nyaéta 14:13).

Bentang-bentang Gusti di dieu ngarujuk ka malaikat.

Nalika manusa percanten kana naon anu Sétan nyarioskeun sareng henteu nganggap Firman Allah: “anjeun pasti bakal maot”, anjeunna ngalakukeun “ketidakadilan”. Kalayan kalakuan ieu Adam ngajual dirina salaku hamba dosa sareng sadayana anu bakal lahir ogé dijual, nyaéta sadaya jelema kusabab kalepatan Adam dosa.

“Kusabab sadayana parantos dosa sareng gagal tina kamuliaan Gusti” (Rom 3:23), sadayana pisah sareng Gusti.

Sareng ti waktos éta, manusa janten cacad, diteuleuman, nyaéta, dikutuk, maot, dijauhkeun tina kahirupan salamina, sabab anjeunna ngagaduhan jiwa anu bakal aya salamina, bahkan saatos balik ka lebu.

Tapi tujuan Gusti moal tiasa lirén, sareng Gusti, ku cinta-Na pisan anu ku anjeunna dipikacinta ka manusa, nyayogikeun kasalametan anu kuat: Putra-Na nyalira anu, dilucuti kamulyaan-Na “Tapi anjeunna ngosongkeun dirina, janten bentuk hamba, janten siga lalaki” (Pil 2: 7), sareng anjeunna janten siga lalaki supados manusa deui bakal ngagaduhan kasempetan janten siga Gusti.

Perlu kaadilan ditetepkeun: dina mimiti manusa diciptakeun tanpa dosa henteu percanten kana pangandika Gusti, tapi dina waktosna, manusa anu sanés tanpa dosa anu taat kana pangandika Gusti.

“Kusabab siga anu henteu patuh ku hiji jalma, seueur anu

janten jelema dosa, janten ku nurut kana hiji jalma bakal dijantenkeun jalma bener” (Rom. 5:19); “Kusabab sapertos maot sumping ku jalma, maka kabangkitan jalma maot sumping ku saurang lalaki” (1Co 15:21).

Tapi, kumaha ieu bakal kajadian upami sadaya jelema dosa?

Gusti kedah janten lalaki sareng éta sababna Yesus lahir tina parawan, ku kakawasaan Gusti.

Kuring ngadoa ka Gusti yén anjeun tiasa percanten kana bebeneran ieu, sabab Gusti ieu nyiptakeun manusa, dicobaan dina sagala hal, tapi anjeunna ogé disatujuan, sabab anjeunna nurut ka Gusti dina sagala hal, dugi ka maot, anu anjeunna meunang hirup deui: anjeunna gugah tina maot sareng janten kasalametan saha waé anu iman.

Sareng sadaya anu percanten ka Al Masih dibenerkeun, sabab aranjeunna maot sareng Kristus “Kanggo anjeunna anu parantos maot dibebaskeun tina dosa” (Rom 6: 7), sareng dihirupkeun deui sareng Anjeunna. Sipat dosa dipareuman sareng manusa janten maot ku dosa, tapi hirup ka Gusti “Janten anjeun ogé nganggap diri anjeun parantos paéh pikeun dosa, tapi hirup pikeun Gusti Allah Kristus Al Masih Gusti urang” (Rom. 6:11), Pikeun anjeunna gugah sareng Putra Yesus Kristus

“Kukituna, upami anjeun parantos gugah sareng Kristus, milari hal-hal anu di luhur, dimana Kristus linggih di sisi katuhu Allah” (Kol 3: 1).

Upami anjeun percanten kecap ieu anjeun bakal disalametkeun tina panghukuman abadi, nyaéta anjeun bakal asup kana kalanggangan dina hubungan sareng Gusti. Hirup langgeng!

Naha anjeun tiasa percanten ka Yesus Kristus?

“Kanggo terang: Upami anjeun ngaku ku sungut anjeun ka Gusti Yesus, sareng percanten kana haté anjeun yén Gusti parantos ngahirupkeun anjeunna tina maot, anjeun bakal

disalametkeun" (Rom 10: 9).